

2 Ιουλίου 2021

Γέροντας Ιωσήφ: Ο άνθρωπος δεν βαδίζει προς τον Θεό να τον μιμηθεί, αλλά έρχεται ο Θεός προς τον άνθρωπο να τον θεοποιήσει!

/ [Αγίων και Γερόντων παραινέσεις](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=316037>

Η μιμητικότητα είναι χαρακτηριστικό της ανθρωπίνης φύσεως και κανών εις τον νόμο της επιρροής.

Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός (1921-2009).

Σ' όλη την ιστορία διαφαίνεται η επίδρασι των διδασκάλων, και γενικά των διαφόρων φορέων των γνώσεων, στους μαθητάς και θαυμαστάς τους, μέχρι του σημείου να πείθεται ο καθένας ότι αυτές οι επιδράσεις είναι φυσικός νόμος.

Αναφέρουμε τον νόμο της επιρροής σαν κάτι το συγκεκριμένο, που λειτουργεί μέσω των φυσικών νόμων και μόνον, για να παραστήσωμεν έπειτα σαφέστερα την πραγματικότητα και το μέγεθος του υπέρ φύσιν περισσεύματος, που ενεργεί σε μας η επιρροή της χάριτος, την οποία παρέχει ο δικός μας Καθηγητής και Διδάσκαλος.

Ο νόμος της επιδράσεως επιβάλλει την εξομοίωσι με κείνον που συνήθως θαυμάζομε και αγαπούμε. Είναι ένα είδος μεταμορφώσεως των χαρακτήρων, επιδράσεως του ενός επί του άλλου, αρκεί το ενδιαφέρον και ο θαυμασμός να είναι αληθινά.

Επάνω στον Ιωνάθαν βλέπομεν εξ ολοκλήρου τον Δαβίδ και τανάπαλιν.

Λέγεται διά τον Φίλωνα, τον θερμό ζηλωτή της πλατωνικής διδασκαλίας, ότι τόσον αφομοίωσε τον θαυμαζόμενον διδάσκαλον, ώστε σχεδόν μετεμορφώθη κατά το δικό του πρότυπο, και πάντοτε ελέγετο στις μέρες του ότι «ή ο Φίλων

πλατωνίζει ή ο Πλάτων φιλωνίζει».

Με ένα λόγο, ολόκληρη η πανανθρώπινη αξιοπρέπεια θεμελιώνεται επί του αξιώματος της επιρροής.

Αυτή την επιμονή μου τη στηρίζω στον Παύλο, ο οποίος προβάλλει με σοβαρότητα αυτόν τον νόμο της επιρροής σαν βέβαιο κανόνα μεταμορφώσεως των πιστών στο πρότυπό των, αφού εκ των προτέρων ο ίδιος το έπαθε, και δικαίως παροτρύνει «μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καγώ Χριστού».

Και ιδού πώς παραδίδει το μάθημα ο άριστος αυτός καθηγητής· «όλοι εμείς χωρίς κάλυμμα στο πρόσωπο, κοιτάζουμε σε καθρέφτη τη λαμπρότητα του Κυρίου και μεταμορφωνόμαστε σ' αυτήν τη λαμπρή εικόνα του, βαδίζοντας από δόξα σε δόξα με την ενέργεια του Κυρίου, που είναι το Πνεύμα» (Β' Κορ. 3, 18).

Εδώ εμείς δεν θα σκεφθούμε τον Κύριό μας, του οποίου την δόξαν, τον χαρακτήρα, αντικατοπτρίζομεν προς μίμησιν, σαν ένα απλόν διδάσκαλον, φιλόσοφον ή μουσουργόν, ώστε ο απλός νόμος της επιρροής να μας επηρεάση;

Ο Χριστός μας, ως Πανσθενουργός Θεός, επιδρά επάνω μας αν θελήσωμε πέρα των φυσικών νόμων διά της υπέρ εκ περισσού χάριτός του, γιατί ακριβώς ήλθε, ίνα ζωήν έχωμεν και περισσόν έχωμεν. «Εγώ γαρ, φησί, ζω και υμείς ζήσεσθε».

Για μας ο Χριστός δεν είναι μόνον ιστορικό πρόσωπο, αλλά και ο Κύριος της δόξης, του οποίου η χάρις ως ζώσα ενέργεια μένει μεθ' ημών εις τους αιώνας, κατά την αψευδή του επαγγελία, τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα γινομένη τοις πάσι τα πάντα.

Ο ανωτέρω λόγος του Παύλου προς τους Κορινθίους είναι η πρακτικώτερη μέθοδος του αγιασμού, που μεταδίδεται εις όσους πιστούς με προσοχή κι ενδιαφέρον αντανακλούν επάνω των τον Θεϊόν χαρακτήρα του Κυρίου μας, διότι απαραβάτως κατά τον αυτόν χαρακτήρα θα μεταμορφούνται σταδιακώς από δόξης εις δόξαν, καθάπερ από Κυρίου Πνεύματος.

Και ιδού πώς ο Ιησούς μας παρακινεί τους ιδίους· «εάν εμοί διακονή τις, εμοί ακολουθήτω» και «όπου ειμί εγώ, εκεί και ο διάκονος ο εμός έσται». Η παντελής μίμησις του Χριστού από μέρους του ανθρώπου δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθή.

Υπάρχει όμως το ενδεχόμενον ανθρωπίνως να κατορθωθή και γίνεται εις όσους δύνανται να ειπούν μετά παρρησίας, «ιδού ημείς αφήκαμεν πάντα και ηκολουθήσαμεν σοι». Μόνον εκείνοι λαμβάνουσι δύναμιν «του τε μιμήσασθαι.

Αυτόν και του προς πάσας τας εντολάς αυτού κατορθώσαι», κατά Μάξιμον τον Ομολογητήν.

Προαναφέραμε τον νόμο της επιρροής κατά τους φυσικούς λόγους, αλλά εδώ η μίμησις του Χριστού - Θεού δεν είναι μόνον φυσικός νόμος αντιγραφής παραδείγματος ή συστήματος συμπεριφοράς. Ασφαλώς και αυτά συντελούν.

Ο λόγος όμως εδώ είναι ότι δεν βαδίζει ο άνθρωπος προς τον Θεόν να τον μιμηθή, αλλά έρχεται ο Θεός προς τον άνθρωπον να τον θεοποιήση. Το πρώτον είναι μηχανικό, ενώ το δεύτερο είναι οργανικό· το ένα είναι ανθρώπινο, το άλλο είναι θεοπρεπές.

Στην εξ ημών προσπάθειαν «όσα μεν χωρούμεν μιμούμεθα, όσα δε ου χωρεί η φύσις προς μίμησιν σεβόμεθά τε και προσκυνούμεν», κατά τον Γρηγόριο Νύσσης.

Εάν ο Κύριός μας πληροφορεί ότι «χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν», και η μίμησις του υπό των πιστών πραγματοποιείται διά της Θείας του χάριτος με την συνεργασία της αυταπαρνήσεως.

«Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι. Ος γαρ εάν θέλη την ψυχήν αυτού σώσαι, απολέσει αυτήν· ος δ' αν απολέση τη την ψυχήν αυτού ένεκεν εμού, ευρήσει αυτήν».

Εκ τούτου συμπεραίνεται ότι στην περιεκτικήν αυτήν αυταπάρνησιν, που εισαγόμεθα άνευ περιστροφών, αναγκαζόμεθα να βαδίσωμεν κατά της πεπτωκυίας μας φύσεως και όλων των συστημάτων της συμβατικότητος του ψευδοπολιτισμού και να σηκώσωμεν τον σταυρόν και τον ονειδισμόν του Χριστού, όσον και αν φαίνεται τούτο πρόκλησις στην ορθολογιστικήν έννοια του κόσμου τούτου.

Το νόημα του πεπλανημένου κόσμου είναι το φρόνημα του εκπεσόντος πρώην εωσφόρου και νυν σατανά απατήσαντος τον πρώτον άνθρωπον να φρονήση αναρχικώς και ιδιοτελώς, αρρώστια μετασχηματιζομένη λεκτικώς έως σήμερον και έως της συντελείας εις τους υιούς της απειθείας.

Αυτήν την ασθένεια και πάσαν άλλην συναφή της φθοράς και του θανάτου παραίτιον εθεράπευσεν ο κλίνας ουρανούς και καταβάς Θεός Λόγος διά της ταπεινώσεως και υπακοής του προς τον Θεόν Πατέρα, διότι κατά τον Παύλον «ουχ αρπαγμόν ηγήσατο το είναι ίσα Θεώ, καίπερ εν μορφή Θεού υπάρχων, αλλ' εαυτόν εκένωσε μορφήν δούλου λαβών, εν ομοιώματι ανθρώπων γευόμενος και σχήματι ευρεθείς ως άνθρωπος εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού».

Το ζωντανό αυτό παράδειγμα της ταπεινώσεως του Θεού Λόγου, της «κενώσεώς»

του, είναι ο δείκτης της χριστιανικής ζωής.

Τα νόημα της εν Χριστώ βιωτής είναι το ταπεινό φρόνημα, που συντρίβει την υπερηφάνεια του διαβόλου και πάσαν ιδιοτέλειαν.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού, «Λόγοι παρακλήσεως» και το κεφάλαιο «Μίμηση του Χριστού ή 'περί του κατ' ίχνος Αυτώ ακολουθείν'» των εκδόσεων της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αγίου Όρους.

<https://bit.ly/2TlrgPr>